

poštne tiskovine. Ker so nekateri poštni uradniki v Celovcu ob sprejemu delali ovire, pri-tožil se je pri poštnem upraviteljstvu, pri poštnem ravnateljstvu v Gradcu, da, celó pri trgovinskem ministerstvu, in dobil je dovoljnega zadostila in pravice svoji narodnosti. Tudi na potovanju po Slovenskem je na postajah govoril milo materinščino, zato so ga napadali židovski čas-niki. A ostal je zvest!

Vestno je opravljal svoje krščanske dolž-nosti in sam — kakor smo slišali — nagibal pa navajal k temu tudi svoje podložnike. Lep dokaz nabožnega mišljenja je, da je podaril cerkvi Matere Božje na Sveti gori pri Gorici ubrane zvončke pri božji službi s svojim vre-zanim imenom. Še dandanes se rabijo v tej cerkvi pri velikem oltarju. Kot rojen bližnji sosed te božje poti je rad prihajal v to slavno Mari-

jino svetišče, pa tukaj vselej molil prav vspod-budno in se vèdel ponižno.¹⁾ Vdeleževal se je vseh dobrodelnih naprav in podpiral kot ud mnogo slovenskih družb. Družbi sv. Mohorja je bil dosmrten ud.

Andrej Komel pl. Sočebčan je umrl dne 12. listopada l. 1892. v Gradcu za rakom na jetrih, star 64 let. Ostal je bistrega duha in uma do zadnjega trenutka, umrl kot veren kato-ličan, in 14. listopada so ga pokopali z vojaško svečanostjo, v spremstvu obilo rodoljubov, zapu-stivšega v mnogih, mnogih srcih hvaležen spo-min, na pokopališču sv. Petra v Gradcu. V miru počivaj, blagi avstrijski in slovenski vojak! Tvoji vzgledi pa naj vnemajo rojake, da hodijo po Tvojih stopinjah!

¹⁾ Prim. „Slovenec“ štev. 270., l. 1892. Listek.

Sotrudnikom „Dom in Svet“-a.

Pozdravljeni, bratje po krvi,
Sorodni po duhu, po deli,
Ki delate zdaj in ki prvi
Za list ste se živo razvneli!
Pozdravljam te, list plemeniti, razvnet,
Ki kažeš nam dom in odpiráš nam svet!

Veselja zažiga občutek
Slovskega lista mi knjiga;
V molitvi rojeni osnutek
Do zgradbe velike se dviga,
Gospod podeli naj mu rast in oblast,
Saj Njemu se dviga in domu na čast!

Zasije nam lepša bodočnost,
Napočita pokoj in zloga,
Saj pridnost, ljubezen, odločnost
Sotrudnikov spremlja vsakoga.
Zatorej pozdravljam sotrudnikov krog:
Za vzvišeno delo nagradi vas Bog!

„Napredek“ — slobodna beseda
Odmeva naj v šumnem prepiru!
Umetalnost lepa in veda
Živita naj v zlogi in miru!
Kot zvezdi obzorja sijajta na boj,
Sovražnikov hudih odganjajta roj!

Nikdar do svetišča modrice
Vihar se strastij ne pririni,
Napuha, zavisti, krivice —
Nje pravi bojé se naj sini!
Ljubezen jih vodi in geslo veljaj:
Ne sodi, da sojen ne bodeš kedaj!

Anton Medved.

Silvestrova noč:

Po hribih se in dolih bliska sren,
Na nebu lunin zrè pogled meglen,
Po oknih mraz čarobno rože spleta,
Obhaja človek noč poslednjo leta.

To hipi so svečani. — Živo duh
Odpira in zapira vid in sluh;
Zavesa se noči pred njim odgrne,
Na sliko s čudom se okó obrne.